Td 006_20

Μια μάνα έχει ένα κορίτσ’ μια μονοθυγατέρα
ο ήλιος δεν την έβλεπε η νύχτα και η μέρα
ο ήλιος δεν την έβλεπε η νύχτα και η μέρα.
Λίγος καιρός δεν πέρασε μανούλα της πεθαίνει
αφήν’ την κόρη ορφανή μικρή και χαϊδεμένη
αφήν’ την κόρη ορφανή μικρή και χαϊδεμένη.
Λίγος καιρός δεν πέρασε πατέρας της παντρεύτ’κι
παίρνει γυναίκα μια κακιά που σέβαση δεν έχει
παίρνει γυναίκα μια κακιά που σέβαση δεν έχει.
Της κόβει τα σγουρά μαλλιά από την κεφαλή της
της παίρνει κι απ’ το δάχτυλο το χρυσοδαχτυλίδι
της παίρνει κι απ’ το δάχτυλο το χρυσοδαχτυλίδι.
Της δίν’ κριθάρινο ψωμί και το νερό μετρούσε
είχε δυο κόρες άσχημες πολύ τις αγαπούσε
είχε δυο κόρες άσχημες πολύ τις αγαπούσε.
Εσύ που είσαι ορφανή δεν πρέπει να γυρίζεις
μόν’ σύρε κάτ’ στο μαγειρειό και δούλα μας να γίνεις
μόν’ σύρε κάτ’ στο μαγειρειό και δούλα μας να γίνεις.
Την πήραν τα παράπονα και άρχισε να κλαίει
σηκώθ’κε τα μεσάνυχτα στη μάνα της πηγαίνει
σηκώθ’κε τα μεσάνυχτα στη μάνα της πηγαίνει.
Σήκω μανούλα μ’ να με δεις σήκω να με φιλήσεις
μια άλλη μάνα έκαμα να με παρηγορήσεις
μια άλλη μάνα έκαμα να με παρηγορήσεις.
Σύρε κόρη μου στο καλό σύρε στην κάμαρά σου
και αύριο πρωί πρωί ό,τι ποθεί η καρδιά σου
και αύριο πρωί πρωί ό,τι ποθεί η καρδιά σου.

Μια μάνα έχει ένα κορίτσ’ μια μονοθυγατέρα
ο ήλιος δεν την έβλεπε η νύχτα και η μέρα.
Λίγος καιρός δεν πέρασε μανούλα της πεθαίνει
αφήν’ την κόρη ορφανή μικρή και χαϊδεμένη.
Λίγος καιρός δεν πέρασε πατέρας της παντρεύτ’κι
παίρνει γυναίκα μια κακιά που σέβαση δεν έχει.
Της κόβει τα σγουρά μαλλιά από την κεφαλή της
της παίρνει κι απ’ το δάχτυλο το χρυσοδαχτυλίδι.
Της δίν’ κριθάρινο ψωμί και το νερό μετρούσε
είχε δυο κόρες άσχημες πολύ τις αγαπούσε.
Εσύ που είσαι ορφανή δεν πρέπει να γυρίζεις
μόν’ σύρε κάτ’ στο μαγειρειό και δούλα μας να γίνεις.
Την πήραν τα παράπονα και άρχισε να κλαίει
σηκώθ’κε τα μεσάνυχτα στη μάνα της πηγαίνει.
Σήκω μανούλα μ’ να με δεις σήκω να με φιλήσεις
μια άλλη μάνα έκαμα να με παρηγορήσεις.
Σύρε κόρη μου στο καλό σύρε στην κάμαρά σου

και αύριο πρωί πρωί ό,τι ποθεί η καρδιά σου.